

Bios ag. Medikou Iamatikou4

Ἐλάζιμο πού ἦταν ἱερέας, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ ἀργότερα μετεφέρθη στὴν ὑπόγεια ἐκκλησία καὶ ἐκτέθηκε γιὰ πολὺ καιρὸ σὲ δημόσια λατρεία κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα ἐνὸς παρεκκλησίου.

Πρὸς τιμὴν του στοὺς προηγούμενους αἰῶνες χρίστηκε ἕνας ναὸς στὴν πόλι τοῦ Ὀτρίκολι καὶ ὀνομάστηκε Campo di S. Medico.

Ὁ Πάπας Εὐγένιος III στὴν πόλη τοῦ Viterbo στίς 27 Φεβρουαρίου τοῦ 1148, ἐπιβεβαιώνει σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τοῦ ἀγίου Λύγουστίνου, ὅπως καὶ ὁ πάπας Ὀνόριος III τὸ 1221 καὶ ὁ πάπας Γρηγόριος IX καὶ τέλος ὁ πάπας Ἀλέξανδρος IV τὴν ὑπαρξὴ αὐτοῦ τοῦ χώρου καὶ τοῦ ἀγίου λειψάνου.

Τὸ 1611, στίς 5 Σεπτεμβρίου ὁ Gio Battisti Tosco da Reggio, Ἐπίσκοπος τοῦ Narni, βρῆκε πίσω ἀπὸ μίαν πολὺ παλιὰ ἀποθήκη τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Μεδίκου καὶ τὸ ἅγιό του λείψανον ἐνταφιασμένο μαζί μὲ ἄλλους ἀγίους μάρτυρες.

Ἔτσι λοιπὸν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1612 ἔκανε λαμπρὴ ἀνακομιδὴ καὶ μετέφερε τὸ ἅγιο λείψανον ἀπὸ τὴν ἔξω ἐκκλησίαν, στὴ νέα μέσα στὴν πόλη τοῦ Ὀτρίκολι.

Ἀργότερα στίς 18 Μαΐου τοῦ 1613 τοποθέτησε τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου σὲ μίαν ὑπόγειαν κρύπτην, κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζαν, στὸν κεντρικὸ ναὸ τοῦ Ὀτρίκολι, ὅπου ὑπάρχει μέχρι σήμερα.

Ἀπολυτίκιον

Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιώρας Μοναχῆς Ἀγερροθεΐτισης
Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Θεραπείαν παρέχεις, ἰατρὸς ὡς ἀνάργυρος, Μέδικε αἰετοῖς νοσοῦσιν, ῥωστικῇ συμπαθείᾳ σου· πικρίας γὰρ καὶ ἄλγη αἰκισμῶν, ὑπέμεινας γενναίῳ λογισμῷ, μαστιγώσεις τὰς ἐτάσεις τὴν φυλακὴν, καὶ ξίφους τὴν ἀναίρεσιν. Χαίροις τῆς Ἰταλίας ἀπαρχῆς, χαίροις σφραγίς τῆς πίστεως· χαίροις ὁ θησαυρίσας ἐν Θεῷ, τὸν πλοῦτον τὸν αἰώνιον.

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΜΑΣ ΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΤΕΜΑΧΙΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΜΕΔΙΚΟΥ**

Ἐλάζιμο πού ἦταν ἱερέας, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ ἀργότερα μετεφέρθη στὴν ὑπόγεια ἐκκλησία καὶ ἐκτέθηκε γιὰ πολὺ καιρὸ σὲ δημόσια λατρεία κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα ἐνὸς παρεκκλησίου.

Πρὸς τιμὴν τοῦ στοὺς προηγούμενους αἰῶνες χτίστηκε ἕνας ναὸς στὴν πόλι τοῦ Ὀτρίκολι καὶ ὀνομάστηκε Campo di S. Medico.

Ὁ Πάπας Εὐγένιος III στὴν πόλη τοῦ Viterbo στίς 27 Φεβρουαρίου τοῦ 1148, ἐπιβεβαιώνει σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τοῦ ἁγίου Λύγουστίνου, ὅπως καὶ ὁ πάπας Ὀνόριος III τὸ 1221 καὶ ὁ πάπας Γρηγόριος IX καὶ τέλος ὁ πάπας Ἀλέξανδρος IV τὴν ὑπαρξὴ αὐτοῦ τοῦ χώρου καὶ τοῦ ἁγίου λειψάνου.

Τὸ 1611, στίς 5 Σεπτεμβρίου ὁ Gio Battisti Tosco da Reggio, Ἐπίσκοπος τοῦ Narni, βρῆκε πίσω ἀπὸ μίαν πολὺ παλιὰ ἀποθήκη τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Μεδίκου καὶ τὸ ἅγιό του λείψανον ἐνταφιασμένο μαζί μὲ ἄλλους ἁγίους μάρτυρες.

Ἔτσι λοιπὸν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1612 ἔκανε λαμπρὴ ἀνακομιδὴ καὶ μετέφερε τὸ ἅγιον λείψανον ἀπὸ τὴν ἔξω ἐκκλησίαν, στὴ νέα μέσα στὴν πόλη τοῦ Ὀτρίκολι.

Ἀργότερα στίς 18 Μαΐου τοῦ 1613 τοποθέτησε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου σὲ μίαν ὑπόγειαν κρύπτη, κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζαν, στὸν κεντρικὸ ναὸ τοῦ Ὀτρίκολι, ὅπου ὑπάρχει μέχρι σήμερα.

Απολυτίκιον

*Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεΐτισης
Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.*

Θεραπείαν παρέχεις, ἰατρὸς ὡς ἀνάργυρος, Μέδικε αἰεὶ τοῖς νοσοῦσιν, ῥωστικῇ συμπαθείᾳ σου· πικρίας γὰρ καὶ ἄλγη αἰκισμῶν, ὑπέμεινας γενναίῳ λογισμῷ, μαστιγώσεις τὰς ἐτάσεις τὴν φυλακὴν, καὶ ξίφους τὴν ἀναίρεσιν. Χαίροις τῆς Ἰταλίας ἀπαρχή, χαίροις σφραγὶς τῆς πίστεως· χαίροις ὁ θησαυρίσας ἐν Θεῷ, τὸν πλοῦτον τὸν αἰώνιον.

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΜΑΣ ΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ ΤΕΜΑΧΙΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΜΕΔΙΚΟΥ**